

Irena Treichel, *Słownik pracowników książki polskiej: suplement*, Warszawa 1986, s. 96-97

Kobyłański Józef Władysław (ok. 1893 – 19 IV 1971 Warszawa) kapitan WP, bibliotekarz, kolekcjoner i zbieracz książek. W młodości myśliwy, wstąpił następnie do wojska polskiego, był kapitanem 5. Pułku Strzelców Podhalańskich. Ok. 1923 służył w DOK IX w Brześciu nad Bugiem. Od ok. 1926 był kierownikiem Biblioteki Wojskowej DOK w Przemyślu (zał. 1922). Ok. 1930 przeniósł się do Poznania, ok. 1932 do Warszawy. Zasłużony dla łowiectwa polskiego działacz, był autorem kilkunastu publikacji fachowych, od 1928 współpracownikiem, od 1932 członkiem Komitetu Red. „Łowca Polskiego”, współpracował też jako specjalista w zakresie łowiectwa z encyklopedią (zapewne *Ilustrowaną* Trzaski, Everta i Michalskiego). Wieloletni członek Towarzystwa Przyjaciół Książki. Odznaczony Krzyżem Niepodległości, Krzyżem Walecznych, Złotym Krzyżem Zasługi i najwyższym odznaczeniem łowieckim „ZŁOM”.

Gromadził najpierw w Przemyślu, następnie w Poznaniu i Warszawie bibliotekę myśliwsko-przyrodniczą. Zbierał książki, czasopisma i kalendarze myśliwskie, statuty, regulaminy, legitymacje, dyplomy itp. kółek myśliwskich, autografy osób zasłużonych w łowiectwie, ekslibrisy i fotografie myśliwskie. Posiadał wiele rzadkich starych druków z tego zakresu. Ok. 1926 biblioteka liczyła 320 dzieł (wyłącznie polskich). Gromadził też medale z wystaw i pokazów łowieckich, odznaki i żetony towarzystw łowieckich oraz materiały świadczące o kulcie w Polsce św. Huberta, patrona myśliwych

(obrazy, rzeźby, medale, medaliki itp.). Ogłaszał odezwy i apele o dostarczenie informacji o poszukiwanych przezeń zbiorach. Bibliotekę swą udostępnił pracującym naukowo w swym prywatnym mieszkaniu w Warszawie. Posiadał kilka własnych ekslibrisów. Bibliotece PAU w Krakowie ofiarował (1935/36) książki. Na Międzynarodowej Wystawie Łowieckiej w Berlinie w 1937 wystawiał medale i żetony myśliwskie i otrzymał wyróżnienie honorowe. Ogłosił m. in. *Bibliotekarstwo wojskowe na terenie OK X Przemysł* („Polska Zbrojna” 1928 nr 319 s. 4) oraz szereg prac z zakresu bibliografii myśliwskiej i ekslibrisów myśliwskich: *Bibliografia łowiecka w Odrodzonej Polsce* („Kalendarz Myśliwski” 1929 s. 123-139 i odb. Warszawa 1928), *O łosiu*. Wykaz artykułów i wzmianek o łosiu zawartych w „Łowcu” i „Łowcu Polskim” (Warszawa 1933), *O polskich kalendarzach myśliwskich* („Kalendarz Leśny Informacyjny” 1937 s. 71-80 i nadbitka) oraz *Polskie ekslibrisy myśliwskie* („Łowiec Polski” 1934 z. 12 s. 246-247 i „Kurier Literacko-Naukowy”, dod. do „Ilustrowanego Kuriera Codziennego” 1936 nr 27) i *Wystawa grafiki myśliwskiej*, Poznań („Łowiec Polski” 1938, nr 5, s. 94-95). W 1939 r. opublikował odezwę (druk ulotny) Do braci myśliwych i ludzi dobrej woli w sprawie założenia muzeum łowiectwa. W czasie II wojny światowej zbiory Kobyłańskiego ocalały (przynajmniej częściowo). Zbiory muzealne stały się – jeszcze za życia Kobyłańskiego – podstawą Muzeum Sztuki Medalierskiej we Wrocławiu i Muzeum Łowieckiego w Warszawie, liczne książki, „białe kruki” polskiej literatury łowieckiej, wzbogaciły Bibliotekę Polskiego Związku Łowieckiego w Warszawie.